

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.453 van 22 december 1997
in de zaak A. 48.620/X-5047.**

In zake : XXX,
wonende te XXX,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX
nationaliteit, op 14 oktober 1992 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van de beslissing van
15 september 1992 van de Vaste Beroepscommissie voor
vluchtelingen, Eerste Nederlandse kamer, waarbij wordt
geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 26 november 1992
waarbij aan de verzoeker het voordeel van de kosteloze
rechtspleging wordt verleend;

Gezien de memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 3 april 1995
waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol;

Gelet op de beschikking van 7 juni 1995 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 29 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. BARON, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. DENOYELLE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Wat betreft de aanwijzing van de verwerende partij.

Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord opwerpt dat de Minister van Binnenlandse Zaken ten onrechte als verwerende partij in de zaak werd betrokken omdat het geding de aanvechting van een beslissing van de Commissaris-generaal betreft, die krachtens artikel 57/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geheel onafhankelijk is bij het nemen van zijn beslissingen;

Overwegende dat de bestreden beslissing niet uitgaat van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, een administratief rechtscollege; dat wie tegenpartij was voor zulk rechtscollege ook in het administratief cassatieberoep voor de Raad van State als tegenpartij moet worden opgeroepen; dat te dezen uit de voormelde wet van 15 december 1980, meer bepaald de artikelen 57/15, 57/16 en 57/19 en uit de artikelen 3, 5, 8, en 10 van het koninklijk besluit van 18 oktober 1990 tot regeling van de procedure voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zoals zij van toepassing waren ten tijde van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft, optredend als orgaan van de Belgische Staat, die hij vertegenwoordigt, van rechtswege partij is voor de Vaste Beroepscommissie wanneer door de vreemdeling tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal hoger beroep wordt ingesteld; dat bijgevolg de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft voor de Vaste Beroepscommissie rechtens geïntimeerde was en te dezen terecht als verwerende partij werd aangewezen;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt worden samengevat :

1. XXX (° 9/1/72), van XXX nationaliteit, vraagt op 20 september 1990 het statuut van vluchteling aan.

Deze aanvraag wordt door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 juli 1992 als volgt verworpen :

"Betrokkene, die beweert de XXX nationaliteit te bezitten, zou op 14 september 1990 België zijn binnengekomen. Hij was enkel in het bezit van een 'Registratiekaart (Asielzoeker)', uitgereikt op 14 september 1990 door de Nederlandse Rijkspolitie op de luchthaven van Maastricht.

Betrokkene zou in november of december 1988 en in maart of april 1989 zijn gearresteerd omdat hij op school over het regime zou hebben gediscussieerd. Hij zou telkens weer zijn vrijgelaten na een verklaring van zijn vader dat zijn zoon zich in de toekomst van dergelijk activiteiten zou onthouden.

Betrokkene zou verder actief zijn geweest binnen een monarchistische groep. Over zijn concrete taken kan hij geen details geven. Daarenboven kan moeilijk geloof worden gehecht aan het verhaal dat hij in juni 1990 samen met zijn vriend en reisgezel B.H.R. tijdens een vergadering van monarchisten is kunnen ontsnappen aan de politie die een inval deed. Waar de kandidaat het tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken had over hun eigen uitkijkpost die hen had gewaarschuwd, beweerde hij op het Commissariaat-generaal naar aanleiding van het lawaai en gestommel te zijn gevlucht. Het valt trouwens sterk te betwijfelen dat hij op een clandestiene vergadering zijn naam zou hebben laten noteren op een aanwezigheidsblad.

Daarnaast is er nog een tegenstrijdigheid in de chronologie. Enerzijds beweert betrokkene te zijn ondergedoken na de inval tijdens de eindejaarsexamenperiode in 1990. Anderzijds verklaart hij toch in het bezit te zijn van een voorlopig attest van de beëindiging van de middelbare studies, hetgeen impliceert dat hij alle examens heeft afgelegd. Hierbij komt nog dat zijn vriend B. verklaart dat zij in het schooljaar 1988-89 zijn afgestudeerd.

Tenslotte moet nog worden gewezen op een tegenstrijdigheid in de verklaringen van de kandidaat en B. over de vluchtweg. Betrokkene beweert dat één en dezelfde 'passeur' hen vanuit XXX tot I. heeft begeleid. Zijn reisgezel verklaarde dat vanaf V. een andere passeur hen heeft geholpen.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het verhaal van betrokkene zijn er geen elementen om aan te nemen dat betrokkene zijn land heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, al. 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951".

2. Verzoeker tekent tegen deze beslissing van de Commissaris-generaal op 17 juli 1992 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Het hoger beroep wordt ten gronde behandeld op de zitting van 15 september 1992.

Dezelfde dag neemt de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling dienvolgens wordt geweigerd.

Deze beslissing rust op volgende redengeving :

"Overwegende dat appellant voorhoudt eind juni 1990 in zijn land van herkomst te hebben deelgenomen aan een besloten vergadering van monarchisten; dat haast onmiddellijk na de aanvang van deze bijeenkomst de P. binnenviel; dat appellant de vlucht kon nemen, enige tijd onderdook en met zijn vriend B.H.R. via T. en Nederland op 14 september 1991 België bereikte;

Overwegende dat de beweemde activiteiten van appellant binnen de monarchistische beweging weinig overtuigend zijn;

Dat appellant toegegeven heeft geen kontakten te hebben gehad met monarchistische bewegingen in Europa, behalve om, na de opschortingsprocedure, een attest te bekomen van de organisatie 'C.' uit Noorwegen; dat dit attest duidelijk gesolliciteerd werd en bijgevolg elke bewijskracht nopens een politieke inzet mist;

Overwegende dat in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant, geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, par. A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kan worden weerhouden";

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Raad van State in een brief van 7 januari 1997 heeft medegedeeld dat opdracht is gegeven om verzoeker in het vreemdelingenregister in te schrijven, aangezien hij door een Belgische onderdane werd geadopteerd en dat het geding aldus zonder voorwerp is geworden;

Overwegende dat de aangevoerde feiten geen incidentie hebben op het huidig geding; dat verzoeker immers partij was voor de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen en aldus in elk geval geacht moet worden belang te hebben bij een uitspraak over zijn beroep;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in het vierde middel van zijn inleidend verzoekschrift onder meer de schending van het motiveringsbeginsel aanvoert doordat de Vaste Beroepscommissie wijst dat de beweringen van verzoeker weinig overtuigend zouden zijn alwaar hij toegegeven heeft geen contacten te hebben met monarchistische bewegingen in Europa behalve met C., terwijl het gebrek aan contact in Europa met monarchistische bewegingen onmogelijkerwijze tot gevolg kan hebben dat de verklaringen nopens de activiteiten binnen de monarchistische beweging in XXX niet meer onderzocht dienen te worden terwijl uit het bundel het sérieux van de beweringen duidelijk blijkt; dat verzoeker daarbij nader betoogt dat hij een vrij uitvoerige en zeer coherente verklaring nopens zijn activiteiten binnen de monarchistische beweging in XXX heeft afgelegd, maar dat deze verklaring zonder enige pertinente motivering als "weinig overtuigend" werd afgewezen, wat een onredelijke en "motieven missende" bewering is;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat duidelijk blijkt dat zowel de Commissaris-generaal als de Vaste Beroepscommissie het niet hebben over de activiteiten van verzoeker na zijn vlucht, maar wel over zijn concrete taken binnen de monarchistische beweging in XXX zelf;

Overwegende dat verzoeker beweerde sinds 1988 een actief sympathisant van de XXX royalisten te zijn : als zodanig zou hij propaganda gemaakt hebben, jongeren geprobeerd hebben te overtuigen en pamfletten hebben uitgedeeld, activiteiten welke, gezien de situatie in XXX, in het grootste geheim moesten plaatsvinden en dat hij voorts tweemaal wegens zijn royalistische overtuiging zou zijn aangehouden -een eerste maal in december 1988, een tweede maal in april 1989 ten slotte dat, nadat de P. in juni 1990 een besloten bijeenkomst van monarchisten, waaraan hij deelnam, was binnengevallen, hij zijn land zou zijn ontvlucht; dat de bestreden beslissing tot verwerping van de asielaanvraag hoofdzakelijk steunt op de overweging dat "de beweerde activiteiten binnen de monarchistische beweging weinig overtuigend zijn"; dat het aan de hand van deze considerations onduidelijk is waarom de beweerde activiteiten van verzoeker de Vaste Beroepscommissie er niet afdoende van hebben kunnen overtuigen dat hij om politieke redenen werd vervolgd; dat de motivering luidens welke, zonder enige nadere precisering of toelichting, de activiteiten in het land van herkomst als "weinig overtuigend" worden aangemerkt, zodanig algemeen en vaag is dat ze de Raad van State niet in staat stelt zijn controle op de rechtmatigheid van de bestreden beslissing uit te oefenen, en meer bepaald om uit te maken of de aanvraag tot het verkrijgen van de hoedanigheid van vluchteling om al dan niet rechtens verantwoorde redenen werd

afgewezen; dat de bestreden beslissing niet genoegzaam met redenen is omkleed; dat zij aldus het motiveringsbeginsel schendt, vervat in artikel 97 van de Grondwet zoals toepasselijk ten tijde van de bestreden beslissing en luidens hetwelk "elk vonis met redenen omkleed is",

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 15 september 1992 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd om XXX in de hoedanigheid van vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van hogervermelde commissie worden overgeschreven en melding zal ervan worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde Nederlandstalige kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig december
1900 zevenennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.